

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7Co/260/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1115231442
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1115231442.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členov senátu JUDr. Mariany Harvancovej a Mgr. Adely Unčovskej, v právnej veci žalobcu: J. H. X., Q. X.X.XXXX, U. H. XXX, W., zastúpeného: Peter Šumšala, advokát, Krasovského 13, Bratislava, IČO: 42 175 984, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47233516, o určenie práva a o neplatnosť zmluvy, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 5.9.2017, č.k. 18C/38/2015-90, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Rozsudok súdu prvej inštancie sa v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi sa proti žalovanému priznáva nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí určil, že medzi žalovaným a žalobcom neexistuje právny vzťah veriteľa a spoludlžníka vyplývajúci z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludlžníka č.1 č. XXXXXX-XXXXX, vo zvyšnej časti (t.j. v časti o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludlžníka č. 1 č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009, o určenie, že medzi žalobcom a žalovaným neexistuje právny vzťah veriteľa a spoludlžníka vyplývajúci zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009 a o určenie neplatnosti Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009) žalobu zamietol a s použitím § 255 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej „C.s.p.“) sporovým stranám nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Rozhodnutie vo veci vo vzťahu k Zmluve o revolvingovej pôžičke č. 113303-42306 zo dňa 10.12.2009 právne odôvodnil § 80 písm. c/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení účinnom do 30.6.2016 (ďalej „O.s.p.“), § 137 písm. c/ C.s.p. a vecne tým, že z predloženej revolvingovej zmluvy vyplýva, že okrem žalobcu v postavení spoludlžníka č.1 bola účastníkom zmluvy D. U.Á.. Keďže žalobca v rámci žaloby dostatočne nevymedzil okruh účastníkov konania, ktorí jeho účastníkmi podľa hmotného práva musia byť, žalobu v tejto časti z dôvodu nedostatku vecnej legitímácie zamietol. Vo vzťahu k tejto časti žaloby konštatoval i nedostatok naliehavosti právneho záujmu žalobcu na požadovanom určení, a to s poukazom na konanie o vydanie zmenkového platobného rozkazu na Okresnom súde Bratislava V, ktorého základom je blankozmenka podpísaná pri uzatváraní revolvingovej zmluvy dlžníkom (D. U.), ktorá oprávňovala žalovaného ako veriteľa domáhať sa i prostredníctvom práv z nej vyplývajúcich pre veriteľa uspokojenia pohľadávky a v rámci ktorého boli alebo mohli byť zo strany dlžníkov uplatnené námietky vedúce k jeho zrušeniu a potvrdeniu neexistencie pohľadávky žalovaného.

3. Pokiaľ ide o Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludlžníka č.1 č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009 konštatoval odlišnosť situácie z hľadiska otázky aktívnej vecnej legitímácie a i naliehavosti

právneho záujmu z dôvodu, že dohoda o zrážkach zo mzdy bola zo strany poskytovateľa pôžičky uzavretá osobitne s každým dlžníkom a rozhodnutie smerujúce k existencii tohto záväzku sa bude týkať len jej účastníkov (v danom prípade žalobcu a žalovaného). Poukazujúc na § 39, § 3 ods.1, § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej „Občiansky zákonník,“) zdôraznil, že dohoda o zrážkach zo mzdy slúži na zabezpečenie a uspokojenie veriteľovej pohľadávky a nejde tu o zabezpečenie pre prípad, že by ju dlžník v budúcnosti neuspokojil; jej podstatou je udelenie súhlasu k tomu, aby sa existujúca pohľadávka uspokojovala zrážkami zo mzdy dlžníka (prípadne spoludlžníka). Vykonaným dokazovaním mal súd prvej inštancie preukázať, že súčasťou zmluvy o pôžičke bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej žalobca súhlasil, aby mu boli vykonané zrážky zo mzdy, a to vo výške mesačnej splátky uvedenej v zmluve o úvere bez toho, aby pri jej podpísaní mal vedomosť o výške dlhu, a teda predmetu zrážok zo mzdy. V predmetnej dohode žalobca súhlasil, že žalovaný - veriteľ je oprávnený túto dohodu predložiť zamestnávateľovi kedykoľvek v priebehu platnosti zmluvy o pôžičke bez jeho vedomia a súdnej kontroly, pričom zrážky zo mzdy nie sú založené na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške dlhu, čo sa prieči zmyslu a účelu právnej úpravy dohody o vykonávaní zrážok zo mzdy. Podľa názoru súdu prvej inštancie sa uzatvorená dohoda o zrážkach zo mzdy prieči dobrým mravom, nakoľko je z hľadiska oprávnených záujmov strán nevyvážená, keďže žalovanému priznáva nekontrolovanú možnosť určenia rozsahu vykonávaných zrážok zo mzdy žalobcu. Pri prihladnutí k ust. § 137 písm. c/ C.s.p., ktoré žalobu o určenie neplatnosti právneho úkonu pripúšťa len vtedy, ak to explicitne vyplýva z hmotnoprávneho predpisu a kedy v opačnom prípade je otázka neplatnosti právneho úkonu riešená ako predbežná otázka v rámci žaloby o určenie či tu právo je alebo nie je, vyhovel žalobe v časti o určenie, že medzi žalovaným a žalobcom neexistuje právny vzťah veriteľa a spoludlžníka vyplývajúci z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludlžníka č.1 č. XXXXXX-XXXXX a v časti o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludlžníka č. 1 č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009 žalobu pre nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení zamietol.

4. Proti výroku rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým bolo žalobe vyhovené a závislému výroku o trovách konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný, ktorý v ňom napadol pomerne strohé a nepreskúmateľné odôvodnenie rozhodnutia, z ktorého vyplýva len to, že jeho dôvod má byť žalovanému priznaná nekontrolovaná možnosť určenia rozsahu vykonávaných zrážok zo mzdy na základe dohody o zrážkach zo mzdy. Súd prvej inštancie neoznačuje žiadne ustanovenie dohody o zrážkach zo mzdy spoludlžníka č.1, na základe, ktorého by mal byť daná takáto nekontrolovaná možnosť pre žalovaného. Rozsudok neobsahuje žiadne odôvodnenie dokázaných skutkových okolností, v zmysle ktorých je možné hovoriť o nekontrolovanej možnosti žalovaného určovať rozsah zrážok zo mzdy, nie je z neho zistiteľné, ako môže žalovaný postupovať nekontrolovaným spôsobom, ak sa dohoda o zrážkach zo mzdy vzťahuje na konkrétny zmluvný vzťah a zároveň, keď o rozsahu záväzkov žalobcu už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3 CbZm 68/2012 a maximálna výška zrážok zo mzdy je výslovne určená v zákone (§ 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Ohľadne uvádzaného rozporu s dobrými mravmi súd tento pojem nevysvetlil v skutkových a právnych súvislostiach, ktoré by s prejednávanou vecou mali nejakú nejakú spojitosť. Z ohľadom na povahu inštitútu dobrých mravov je dôležité jednoznačné odôvodnenie, čo napádaný rozsudok nespĺňa. Dohoda o zrážkach zo mzdy zabezpečuje pohľadávky z konkrétneho zmluvného vzťahu, pričom o záväzkoch žalobcu bolo rozhodnutá súdom. Pre podanie odvolania sú preto dané dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, d/ C.s.p. , pretože nedostatočné odôvodnenie znemožňuje právo žalovaného poznať skutočné a zrozumiteľné dôvody rozhodnutia a v podanom odvolaní ich spochybníť. Odvolateľ navrhol, aby Krajský súd Bratislava ako odvolací súd, rozsudok v napádanej časti zmenil, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu trov prvoinštančného konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %.

5. Žalobca v písomnom vyjadrení sa k odvolaniu navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne a právne správne potvrdiť. Uviedol, že konanie a nároky žalovaného považoval v rozpore s dobrými mravmi aj Krajský súd v Bratislave, ktorý rozsudkom č.k. 4 CoZm/73/2014-26 zo dňa 7.12.2017 nepriznal žalovanému jeho nedôvodne vznesené finančné požiadavky uplatnené v zmenkovom konaní. V danej veci prvoinštančný súd dospel v danej veci po náležitom a dostatočnom zistení skutkového stavu a po vykonaní všetkých navrhovaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom, keď zmluva o revolvingovej pôžičke a i dohoda o zrážkach zo mzdy sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi.

6. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1, 378 ods. 1 a § 470 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru o nedôvodnosti podaného odvolania.

7. Ako prvoradé konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať, aj keď tieto neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené (§ 380 ods. 2 C.s.p.). V súvislosti s opravným prostriedkom podaným žalovaným odvolací súd upozorňuje, že rozsah prieskumu vykonaného v rámci odvolacieho konania je zásadne daný odvolaním (§ 380 ods. 1 C.s.p.), podľa ktorého je odvolací súd viazaný návrhom odvolateľa, ktorý zahrňuje v sebe jednak kvalitatívnu ako i kvantitatívnu stránku a sám odvolateľ si spravidla určuje rozsah, v akom má byť napadnuté rozhodnutie odvolacím súdom preskúmané a dôvody, z ktorých má byť preskúmané. Podaným odvolaním bol napadnutý výlučne výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktorým určil, že medzi žalovaným a žalobcom neexistuje právny vzťah veriteľa a spoludlžníka vyplývajúci z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludlžníka č.1 č. XXXXXX-XXXXX a závislý výrok o trovách prvoinstančného konania. Výrok, ktorým súd prvej inštancie zamietol žalobu v časti o určenie neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludlžníka č. 1 č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009, o určenie, že medzi žalobcom a žalovaným neexistuje právny vzťah veriteľa a spoludlžníka vyplývajúci zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009 a o určenie neplatnosti Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009 nebol odvolaním strán napadnutý .

8. Odvolací súd konštatuje správnosť rozsudku v časti napadnutej odvolaním , v ktorej sa súd prvej inštancie ako predbežnou otázkou zaoberal posúdením platnosti medzi stranami uzatvorenej Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludlžníka č.1 č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009, ktorú s prihliadnutím na obsah dohody posúdil ako nevyváženú a priečiacu sa dobrým mravom s dôsledkom jej neplatnosti (§ 39 v spojení s § 551 ods.1,2, § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd je toho názoru, že súd prvej inštancie vo vzťahu k prijatému vyhovujúcemu výroku zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o uplatnenom nároku podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vypořiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods.2,3 C.s.p.), ktoré odvolateľ čiastočne zopakoval v podanom odvolaní. Pre doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie v uvedenej časti a v záujme dôsledného vypořiadania sa s odvolacími námietkami udáva nasledovné.

9. V nadväznosti na odvolací dôvod vymedzený žalovaným v podanom odvolaní podľa § 365 ods.1 písm. b / C.s.p. je treba uviesť, že hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v citovanom ustanovení sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

10. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu (1 Cdo 166/2018, 2 Cdo 19/2019, 3 Cdo 150/2018, 4 Cdo 27/2018, 5 Cdo 21/2018, 7 Cdo 27/2019, 8 Cdo 181/2018), teda sama procedúra pojednania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a rozhodnutia 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku (1 Cdo 166/2018, 2 Cdo 19/2019, 3

Cdo 150/2018, 4 Cdo 27/2018, 5 Cdo 21/2018, 7 Cdo 27/2019, 8 Cdo 181/2018, 1 VCdo 2/2017). Pokiaľ „postupom súdu“ nie je rozhodnutie súdu - finálny (meritórny) produkt prejednávania veci v civilnom sporovom konaní, potom už „postupom súdu“ vôbec nemôže byť ani časť rozhodnutia - jeho odôvodnenie (obsah, spôsob, kvalita, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť odôvodnenia), úlohou ktorej je vysvetliť dôvody, so zreteľom na ktoré súd rozhodol. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Z obsahu spisu však nesprávny procesný postup súdu prvej inštancie, ktorý by ním znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, nevyplýva.

11. Z obsahu odvolania vyplýva, že odvolateľ v súvislosti s argumentáciou o nesprávnom procesnom postupe súdu prvej inštancie namietal vo vzťahu k prijatému vyhovujúcemu výroku nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré „neobsahuje žiadne odôvodnenie dokázaných skutkových okolností, v zmysle ktorých je možné hovoriť o nekontrolovanej možnosti žalovaného určovať rozsah zrážok zo mzdy, nie je z neho zistiteľné, ako môže žalovaný postupovať nekontrolovaným spôsobom, ak sa dohoda o zrážkach zo mzdy vzťahuje na konkrétny zmluvný vzťah a zároveň, keď o rozsahu záväzkov žalobcu už bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 3 CbZm 68/2012 a maximálna výška zrážok zo mzdy je výslovne určená v zákone (§ 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka) a ohľadne uvádzaného rozporu s dobrými mravmi súd tento pojem nevysvetlil v skutkových a právnych súvislostiach, ktoré by s prejednanou vecou mali nejakú spojitosť“. Odvolací súd uvádza, že už dávnejšia judikatúra najvyššieho súdu (R 111/1998) zastávala názor, že nepreskúmateľnosť rozhodnutia nezakladá zmätočnosť a prípustnosť dovolania; nepreskúmateľnosť bola považovaná len za vlastnosť (vyjadrujúcu stupeň kvality) rozhodnutia súdu, v ktorej sa navonok prejavila tzv. iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie veci. S týmto názorom sa stotožnil aj Ústavný súd Slovenskej republiky (pozri rozhodnutia sp.zn. I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015 a I. ÚS 547/2016). Na zásade, podľa ktorej nepreskúmateľnosť zakladá (len) „inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku“, zotrvalo aj zjednocujúce stanovisko R 2/2016, právna veta ktorého znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ Občianskeho súdneho poriadku“. Zmeny v procesnej úprave, ktoré nadobudli účinnosť od 1. júla 2016, sa podstaty a zmyslu tohto stanoviska nedotkli, preto ho treba považovať aj naďalej za aktuálne a aplikovateľné aj na podmienky odvolacieho konania.

12. V prejednanom prípade odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie vzťahujúce sa k odvolaním napadnutému výroku, ktorým bolo určené, že medzi žalovaným a žalobcom neexistuje právny vzťah veriteľa a spoludžníka vyplývajúci z Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludžníka č.1 č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009 nedáva žiadny podklad pre uplatnenie druhej vety zjednocujúceho stanoviska R 2/2016, ktorá predstavuje krajnú výnimku z prvej vety a týka sa len celkom ojedinelých (extrémnych) prípadov. O taký prípad ide napríklad vtedy, keď napadnuté rozhodnutie neobsahuje vôbec žiadne odôvodnenie, alebo keď sa vyskytli „vady najzákladnejšej dôležitosti pre súdny systém“ (pozri Sutyazhnik proti Rusku, rozsudok z roku 2009), prípadne keď odôvodnenie napadnutého rozhodnutia má také nedostatky, že sa svojou povahou, intenzitou, významom a právnymi dôsledkami predstavuje exces, ktorý možno charakterizovať ako „justičný omyl“ v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (pozri napr. Ryabykh proti Rusku, rozsudok z roku 2003). Odôvodnenie rozsudku vzťahujúce sa k napadnutému vyhovujúcemu určovaciemu výroku však nedáva podklad pre tvrdenie odvolateľa, že nespĺňa požiadavku riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Súd prvej inštancie v dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol čoho sa žalobca vo veci domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, vysvetlil, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti mal za preukázané, ktoré dôkazy vykonal a i ako vec právne posúdil. Z odôvodnenia rozhodnutia vo vzťahu k prijatému vyhovujúcemu výroku jasne vyplýva, že pri posudzovaní predbežnej otázky, s prihliadnutím na obsah medzi stranami uzatvorenej Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) spoludžníka č.1 č. XXXXXX-XXXXX zo dňa 10.12.2009, túto posúdil ako nevyváženú a priečiacu sa dobrým mravom s dôsledkom jej neplatnosti (§ 39 v spojení s § 551 ods.1,2, § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka). K námietkam žalovaného je treba uviesť, že, že súd prvej inštancie v

odôvodnení rozhodnutia jasne zafinoval, že žalobca pri podpise dohody o zrážkach zo mzdy nemal vedomosť o výške dlhu, v dohode súhlasil, že veriteľ (žalovaný) je kedykoľvek v priebehu platnosti zmluvy oprávnený túto dohodu predložiť zamestnávateľovi bez jeho vedomia a kontroly, dohodnuté zrážky zo mzdy nie sú založené na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave žalovaného veriteľa. Práve uvedenými skutočnosťami skutkovo odôvodnil prijatú právnu úvahu o nevyváženosti dohody o zrážkach zo mzdy, nekontrolovanej možnosti určenia rozsahu vykonávaných zrážok zo mzdy žalobcu s dôsledkom jej neplatnosti podľa § 39 v spojení s § 551 ods.1,2, § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka. Ani odvolateľom namietaná okolnosť, že súd prvej inštancie v rozhodnutí pri použití ust. § 3 ods.1 Občianskeho zákonníka „nevysvetlil obsah pojmu dobré mravy,“ nemôže mať (pri zohľadnení ostatného obsahu odôvodnenia) za následok úvahu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia, keďže z obsahu odôvodnenia jasne vyplývajú dôvody vedúce súd prvej inštancie k úvahe o rozpore dohody o zrážkach zo mzdy s dobrými mravmi (nevyváženosť oprávnených záujmov strán dohody, nekontrolovaná možnosť určenia rozsahu vykonávaných zrážok zo mzdy žalobcu). Odvolateľovi treba dať do pozornosti, že pojem dobré mravy nedefinuje ani Občiansky zákonník, nakoľko tento pojem podlieha spoločenskému vývoju, a tieto treba vždy posudzovať vždy individuálne (čo sa v prejednávanej veci stalo). Odvolateľ preto nemôže dôvodne a opodstatnene namietat, že mu súd prvej inštancie nedostatočným a nepresvedčivým odôvodnením rozhodnutia znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces.

13. K uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. h/ C.s.p., t.j. že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci odvolací súd udáva, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Je treba uviesť, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka (hoci bola uzatvorená na samostatnom tlačíve), má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi (táto skutočnosť je súdom všeobecne známa z rozhodovacej činnosti). Dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ak má byť súdmi akceptovaná, musí byť výsledkom zmluvnej autonómie strán a slobodnej vôle zmluvných strán. V posudzovanom prípade žalovaný ako veriteľ formulárovou zmluvou do prejavu vôle žalobcu v postavení spoludlžníka č.1 pristupujúceho na základe § 533 Občianskeho zákonníka k peňažnému záväzku dlžníka z uzavretej Zmluve o revolvingovej pôžičke č. XXXXXX-XXXXX podpísanej žalobcom dňa 10.12.2009, zahrnul bez ďalšieho automatické uzavretie dohody o zrážkach zo mzdy. Na uvedenom nemení nič ani tá skutočnosť, že dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov bola uzatvorená na samostatnom tlačíve, ktoré malo typový formulárový charakter, ktorý žalobca nemohol ovplyvniť. Uvedené zmluvné dojednanie tak vnucuje žalobcovi určité správanie (konanie), pričom tým zvýhodňuje poskytovateľa služby ako príjemcu plnenia, čím je spôsobená nerovnováha zmluvných strán v neprospech jednej z nich (v danom prípade žalobcu). Je treba sa zhodnúť s úvahou súdu prvej inštancie v tom, že v posudzovanom prípade samotná dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov nie je založená na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na nútenej subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Dohoda sa tak stáva inštitútom umožňujúcim obísť jej súdnu kontrolu, umožňuje veriteľovi dosiahnuť uspokojenie svojej pohľadávky siahnutím na majetok dlžníka bez predchádzajúceho odobrenia súdom a bez toho, aby súdny orgán vyhodnotil skutočnú existenciu a výšku dlhu, si tieto diktuje veriteľ sám a dlžník nemá možnosť ich priamo zastaviť, čo v danom prípade spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. Odvolací súd na základe uvedeného dospel k záveru o dôvodnosti úvahy súdu prvej inštancie o tom, že medzi stranami uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy sa prieči dobrým mravom, keď tento prvok navyše vidí i v postupe žalovaného pri vynútení si uzavretia tejto dohody v súvislosti s uzavretím Zmluvy o revolvingovej pôžičke č. XXXXXX-XXXXX podpísanej žalobcom dňa 10.12.2009.

15. S poukazom na uvedené odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie v napadnutom vyhovujúcom výroku a vo výroku o nároku na náhradu trov konania (nenapadnutého odvolacími dôvodmi) podľa § 387 ods.2 C.s.p. ako vecne a právne správne potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 C.s.p. zohľadňujúc plný úspech žalobcu v odvolacom konaní.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.). Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).